

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între România și Regatul Țărilor de Jos pentru exportul prestațiilor de securitate socială, semnat la București, la 13 noiembrie 2001

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între România și Regatul Țărilor de Jos pentru exportul prestațiilor de securitate socială, semnat la București, la 13 noiembrie 2001, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.77 din 29.04.2002,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații privind textul Acordului:

1. Prin conținutul Acordului supus ratificării, proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare.

2. Semnalăm că dispozițiile art.8 alin.(1) din Acord diferă de prevederile Legii nr.105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat. Astfel, potrivit Acordului, hotărârile judecătorești privind recuperarea debitelor și colectarea contribuțiilor de securitate socială, precum și plata penalităților vor fi recunoscute **de plin drept**. Or, potrivit art.166 din Legea nr.105/1992, sunt recunoscute de plin drept numai hotărârile judecătorești străine care “se referă la statutul civil al cetățenilor statului unde au fost pronunțate ...”.

Pentru celelalte hotărâri decât cele specificate în art.166, recunoașterea se face de către tribunalul județean în circumscripția căruia își are domiciliul sau sediul cel care a refuzat recunoașterea

hotărârii străine (art.170), instanță care va trebui să verifice dacă sunt îndeplinite cerințele legale.

În ceea ce privește posibilitatea de a refuza recunoașterea hotărârilor străine, art.8 alin.(2) din Acord se referă la cazul în care hotărârea străină este contrară ordinii publice a Părții Contractante pe teritoriul căreia hotărârea trebuie pusă în executare, în timp ce art.168 din Legea nr.105/1992 prevede încă două cazuri:

-când hotărârea este rezultatul unei fraude comise în procedura urmată în străinătate;

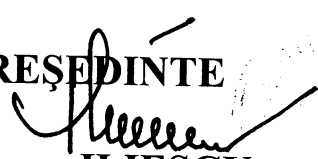
-când procesul a fost soluționat între aceleași părți printr-o hotărâre a instanțelor române sau când se află în curs de judecare în fața acestora.

Având însă în vedere că Acordul va fi ratificat prin lege, aceasta poate deroga de la regimul general stabilit prin Legea nr.105/1992 devenind lege specială.

3. Referitor la titlul Acordului, considerăm că sintagma **“exportul prestațiilor”** nu este adecvată și nu exprimă exact obiectul Acordului care este, de fapt, transferul unor sume de bani către beneficiarii din România, respectiv, din Olanda.

Ar fi fost preferabil ca în titlu să se spună că Acordul privește **“transferul sumelor cuvenite din prestații de securitate socială ...”**.

4. Semnalăm că definiția noțiunii de **“teritoriu”**, pentru România, prevăzută la **art.1(1) lit.a)**, nu este potrivită contextului. Extinderea definiției, care a fost preluată din acordurile pentru evitarea dublei impuneri încheiate de țara noastră, la cazul de față, este neadecvată deoarece domiciliul sau reședința beneficiarilor sumelor transferate nu poate fi, în nici un caz, în **spațiul aerian, marea teritorială, zona contiguă, platoul continental sau în zona economică exclusivă**, așa cum este posibil în cazul impozitării.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 582/8.05.2002.